



Til
Beskæftigelsesminister Henrik Dam Kristensen
Skatteminister Benny Engelbrecht
Kopi til Skatteudvalget og Beskæftigelsesudvalget

Hellerup, den 18. december 2014

Kære Ministre,

I forlængelse af tidligere dialog om medarbejdende ægtefællers retsstilling i forhold til udtræden, fradrag, forsikring og ATP mv. tillader vi hermed at vende tilbage til sagen.

Punkt 1 - Udtræden af ægtefælledeven virksomhed på tro- og love

Som en del af aftalen om afbureaukratisering i 2011 fik medarbejdende ægtefæller mulighed for at udtræde på tro og love af en virksomhed, som videreføres af ægtefællen. Dette var en stor administrativ lettelse.

Det er imidlertid problematisk, at en medarbejdende ægtefælle (i ændringsbekendtgørelsen fra 2011) blev defineret således, at medarbejdende ægtefæller, der er eneejere eller medejere, ikke kan udtræde på en tro og love-erklæring. Det indebærer for eksempel, at en ægtefælle, der er eneejer og som tidligere har arbejdet i virksomheden, ikke kan gå på efterløn, med mindre virksomheden sælges eller vedkommende lader sig skille. Dette har som bekendt givet anledning til en række sager i medierne vedrørende ægtefæller, som er kommet i klemme i dagpengesystemet. Den tidligere beskæftigelsesminister tilkendegav dog under samrådet i Beskæftigelsesudvalget den 26. juni 2013 at ville medvirke til at ændre ordningen om udtræden på tro og love, hvilket Fællesudvalget er glade for.

Praksis fra Ankestyrelsen fra august 2014 har vist, at "medarbejdende ægtefæller, der er **eneejere** af ejendommen" ikke gives mulighed for udtræden på en tro og love-erklæring. Dog har de seneste afgørelser fra august 2014 på området fra Ankestyrelsen underkendt Center for Klager om Arbejdsløshedsforsikring (CKA) i forhold til ægtefæller, der er **medejere**. I sagerne valgte Ankestyrelsen at lægge vægt på, hvem der var momsregisteret, og hvem der skattemæssigt stod for driften af virksomheden. Ankestyrelsen fastholdt således ikke et ensidigt fokus på, hvem der stod som ejer af virksomheden og gav således medejere af ejendommen mulighed for at udtræde på tro- og love, hvilket var glædeligt.

de samvirkende købmænd

Postboks 122 | Svanemøllevej 41 | DK-2900 Hellerup | Tlf (+45) 39 62 16 16 | Fax (+45) 39 62 03 00
E-mail dsk@dsk.dk | www.dsk.dk | CVR nr. 15 23 20 13 | Danske Bank 4180 4110212313

Set i lyset af den tidligere beskæftigelsesministers tilkendegivelse samt den nyeste praksis fra Ankestyrelsen ønsker Fællesudvalget, at lovgivningen på området ændres i takt med tidligere udmeldinger fra Ministeriet, så medarbejdende ægtefæller kan udtræde ved en tro og love-erklæring, uanset om de er eneejere eller medejere.

Den daværende Beskæftigelsesminister foreslog dog, at ændringen af ordningen blev finansieret ved at forlænge karenperioden for alle selvstændige, der ophører med deres virksomhed, fra 3 uger til 5 uger. Dette blev begrundet i en forventning om, at langt flere vil benytte sig af muligheden for udtræden. Fællesudvalget stiller sig uforstående overfor, at ændringen ikke er udgiftsneutral, idet danske a-kasser praktiserede de tidligere regler således, at både eneejere og medejere blev anset for at være medarbejdende ægtefæller.

Derudover vil Fællesudvalget gerne gøre opmærksom på, at der bliver udarbejdet en evaluering af tro og love-ordningen inden julen 2014. Ministeren vil dermed få et indblik i, hvor mange der i dag reelt benytter sig af muligheden for at udtræde ved brug af tro og love-erklæring.

Fællesudvalget håber således, at der fortsat arbejdes for, at medejere og eneejere også får mulighed for at udtræde på tro og love af en ægtefælledreven virksomhed. Dette bør dog ikke kombineres med en forringelse af de selvstændiges karenperioder.

Punkt 2 - Fradragsregler for selvstændige vedr. sygedagpenge-, arbejdsskade- og AES-forsikringer.

Fællesudvalget har med stor glæde erfaret, at behovet for ovenstående forsikringer (når der drives selvstændig virksomhed i personligt ejet regi) anerkendes, og at der derfor indføres fradrag for disse fra 2014. Der er netop tale om forsikringer, som kun bliver tegnet af selvstændige med personligt ejede virksomheder.

Det undrer dog Fællesudvalget, at udgifterne til disse forsikringer skal indgå som et ligningsmæssigt fradrag i indkomsten. Vi kan forstå på Skatteministeriet, at dette skyldes, at udgiften sammenlignes med, hvad der gælder for selvstændige erhvervsdrivendes indbetalinger til personligt medlemskab af en A-kasse. Derudover anfører Ministeriet, at præmiebetalingen er en grundlæggende forudsætning for de selvstændige erhvervsdrivendes udførelse af deres arbejde på et økonomisk trygt grundlag.

Det er Fællesudvalgets holdning, at ovennævnte forsikringsudgifter skal betragtes som driftsudgifter i virksomheden svarende til f.eks. udgifterne til barselsudligningsordningen. Vi mener ikke, at præmiebetalingen til forsikringerne kan sammenlignes med et A-kasse bidrag. Til sammenligning kan et ApS trække udgifterne fra som driftsomkostninger, og Fællesudvalget ser ingen grund til, at personligt ejede virksomheder skal behandles anderledes på dette område. Udgifterne bør kunne bogfø-

res i regnskabet på kontoen for sociale forsikringer lige som i et ApS eller A/S. Virksomhedsformen er underordnet. Derudover er det administrativt mest enkelt, at alle forsikringer, der relaterer sig til at drive virksomhed, bogføres i virksomhedens regnskab. Det er Fællesudvalgets vurdering, at dette ikke kræver en lovændring, men alene en administrativ ændring.

Punkt 3 - Arbejdsskade- og AES-forsikringer for de medarbejdende ægtefæller med lønaftale.

I 1989 blev det muligt at indgå lønaftale med sin ægtefælle, hvorved ægtefællen fik "lønmodtagerstatus", der omhandler træk af A-skat og ATP. Med en lønaftale blev ægtefællen omfattet af virksomhedens sygedagpengeordninger, og arbejdsskade- og AES-forsikringerne var ligeledes obligatoriske. Denne ordning fungerede upåklageligt indtil 2004. I 2004 blev det muligt for *selvstændige og medarbejdende ægtefæller med overført indkomst* frivilligt at tegne arbejdsskade- og AES-forsikring, og derved blev der skabt tvivl og usikkerhed vedr. de *medarbejdende ægtefæller med lønaftale*. For medarbejdende ægtefæller med lønaftale blev det også frivilligt på lige netop dette punkt, og der skulle nu indberettes på særskilt blanket og indbetales separat, hvilket ikke altid sker.

Et enkelt og overskueligt system med sikkerhed for at være omfattet af disse forsikringer blev ændret til et usikkert og administrativt bøvl system. Når man er omfattet af A-skat, ATP og sygedagpengeordninger synes det ulogisk ikke også automatisk at være omfattet af arbejdsskade- og AES-forsikringer. Ideen med at ligestille de to grupper kan umiddelbart synes fordelagtig, men i realiteten skaber reglerne usikkerhed for *medarbejdende ægtefæller med lønaftale*, idet vedkommende tror, at hun/han er forsikret uden at være det. Både før og efter 2004 har det været gældende, at de to ordninger, der vedrører den *medarbejdende ægtefælle med lønaftale* var/er at betragte som driftsudgifter i virksomheden. Fællesudvalget ønsker, at det igen skal være enkelt at skelne mellem *medarbejdende ægtefæller med overført indkomst*, der betragtes som selvstændige, og *medarbejdende ægtefæller med lønaftale*, der betragtes som lønmodtagere. Vi håber, at dette kan ændres snarest og administrativt.

Punkt 4 - ATP for selvstændige

Man skal have været lønmodtager i 3 år, før man har mulighed for at fortsætte frivilligt i ATP med fuld egenbetaling ved start af selvstændig virksomhed som personligt ejet (såkaldt enkeltmandsfirma). Dette udelukker dog nogle fra ordningen – især unge - og forskelsbehandler i særdeleshed mellem de forskellige virksomhedsformer. Hvis man f.eks. starter egen virksomhed i selskabsform, fortsætter man automatisk med obligatorisk indbetaling til ATP, når der udbetales løn, uanset hvor kort tid man har været lønmodtager forinden virksomhedsstart.

Fællesudvalget kan forstå, at baggrunden for reglen er en politisk beslutning taget af arbejdsmarkedets parter ved ATP's start i 1964. Udvalget stiller sig dog uforstående

over for, at arbejdsmarkedets parter skal bestemme, hvem der har adgang til indbetaling til ATP.

Den tidligere Beskæftigelsesminister har endvidere forklaret, at ATP Livslang Pension er en fuldt ud solidarisk ordning, der bygger på et forsikringsprincip, og at bidragene fra personer, der ikke opnår folkepensionsalderen, ikke går til boet eller arvingerne. Hermed argumenteres for, at en sådan solidarisk ordning i sagens natur fordrer en vis begrænsning i de frie valg, idet der ellers ville være risiko for spekulation i ordningen. Dette er dog **ikke** korrekt, idet udbetalinger fra ATP Livslang Pension rent faktisk går videre til boet eller arvinger, hvis berettiget ikke opnår folkepensionsalderen. Fællesudvalget ser det således ikke muligt, at der kan spekuleres i ordningen. Endvidere er selvstændige i selskabsform ikke afhængige af 3-års kravet, hvorfor kravet bør fjernes, så alle får samme adgang til ATP Livslang Pension.

Fællesudvalget henstiller derfor til, at 3-års reglen fjernes, så alle kan spare op til pensionen ved hjælp af ATP, og at der ikke diskrimineres i forbindelse med valg af virksomhedsform.

Vi står gerne til rådighed for en uddybning af ovenstående.

På Udvalgets vegne



Jurist Katrine Vitfell Keller
De Samvirkende Købmænd

på vegne af Fællesudvalget for Selvstændige og Medarbejdende Ægtefæller

Fællesudvalget for Selvstændige og Medarbejdende Ægtefæller er sammensat af Landbrug og Fødevarer, Familieudvalget, De Samvirkende Købmænd og VIRKSOMME Kvinder. Udvalget fungerer som et fælles talerør for de nævnte grupper, hvor vi har særligt fokus på forbedringer af erhvervsforholdene for mindre selvstændige erhvervsdrivende.